

закордонного стажування, участі у створенні науково-практичних лабораторій і т.п. Звісно, для власників малого і середнього бізнесу такі капіталовкладення є “непідйомним тягарем”, але для корпоративного бізнесу такі непрямі вкладення в людський капітал сьогодні можуть забезпечити інтенсивний розвиток в майбутньому.

Література

1. Дубик О.Я, Осідач О.В. Активізація участі України в новому технологічному укладі як шлях інноваційного прориву і нарощення прибутковості // Інноваційна економіка. – 2014. – №2(51). – С.31-40
2. Сагдеева Л.С., Старикова Л.Н. Управление качеством человеческого капитала в условиях инновационного развития региона//Региональная экономика [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.uecs.ru/uecs-39-392012/item/1151-2012-03-20-05-58-23>
3. Яковенко Р.В., Козенко Р.О. Проблеми та перспективи розвитку людського капіталу // Наукові праці КНТУ. Економічні науки. –2010. – №17.

Корнєєва Т.С., асистент, Кіровоградський національний технічний університет,
м. Кіровоград

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ПЕРСОНАЛУ

Інтелектуальний потенціал, інтелектуальний капітал, інтелектуальна власність та нематеріальні активи є визначальними факторами забезпечення економічного зростання підприємств.

Наші дослідження показали, що рейтинг чинників ефективності праці машинобудівних підприємствах “Коефіцієнт інтелектуалізації основного капіталу” та “Коефіцієнт інтелектуалізації інвестицій в основний капітал” займають лише відповідно 14 та 21 місце у числі інших 59 чинників. Попереду стоять питома вага робітників у загальній кількості штатних працівників; питома вага основної заробітної плати у фонді оплати праці; інвестиції в машини, обладнання та інвентар у відсотках до загального обсягу; фондоозброєність; відсоток працівників з повною вищою освітою; техноозброєність тощо. Такий відносно низький рейтинг важливих чинників свідчить про те, що ефективність праці в нових умовах залежить від її інтелектуалізації і, відповідно, інтелектуального розвитку працівників, а ці показники досить низькі. У результаті зміни структури економіки і відповідних змін у соціальній структурі виникла нагальна необхідність у перепідготовці великої кількості персоналу до інших професій і його інтелектуального розвитку. Підвищуються вимоги до інтелектуальних і креативних здібностей працівника.

На рівні підприємства інтелектуальний потенціал характеризує здатність працівників застосовувати знання, вміння і навички в сучасних умовах діяльності, спроможність творчо конструювати і активно впливати на виробничі процеси. Інвестиції в працівника стають пріоритетними джерелами розвитку.

Як сказав д.е.н., проф. В. К. Нусратуллин: “Джерелом прибутку в нерівноважній теорії є не праця, а інтелект суспільства. Праця – лише засіб реалізації інтелекту людини”. Визнано, що основна виробнича сила економіки – не в засобах виробництва, а в інтелекті і знаннях. Це стало істиною у США і Японії. Цікавим є висловлювання Білла Гейтса: “Наступає ера креативного капіталізму”. Джеймс Флінн (університет Отаго, Нова Зеландія) у результаті аналізу величезного матеріалу показав, що протягом останніх 50 років коефіцієнт інтелекту (IQ) постійно зростає в більшості розвинутих країн (“Ефект Флінна”). Але за останній час середній коефіцієнт інтелекту (IQ) почав падати, що є небезпекою щодо подальшого розвитку світової економіки.

Методика раннього розвитку дітей в цілому розроблена, але її удосконаленню продовжують приділяти багато зусиль. Гарвардський професор Джек П. Шонкофф вважає, що ранній розвиток дитини є ключем до розвитку економіки. Щодо інтелектуального розвитку дорослих: є лише загальні фрагментарні рекомендації, до яких увійшли наступні вимоги: вміння давати визначення науково-культурним поняттям; загальна інформованість, усвідомленість; вміння робити умовиводи; вміння розуміти і класифікувати життєві ситуації; вміння мислити за аналогією; вміння узагальнювати, знаходити загальне і специфічне у поняттях; вміння розуміти закономірності, виражені знаковою символікою, оперувати нею, що свідчить про наявність у людини аналітичного складу мислення.

У сучасному суспільстві відбувається перехід від індустріального типу господарювання до економіки нового типу, де основним стратегічним ресурсом розвитку стають люди, що володіють знаннями, їхній інтелектуальний потенціал.

Література

1. Выготский Л.С. Собрание сочинений в 6-ти томах, т.3 / Выготский Л.С. – М. 1983.
2. Голубева Э.А. Способности и склонности: комплексное исследование. Под ред. Э.А. Голубевой / Голубева Э.А. – 1989. – 197 с.
3. Денисов А. Постиндустриализм: проблемы и задачи новой кадровой политики “Экономические стратегии” / Денисов А., Денисова Е. – №3. – 2009. – С.64-71 (http://www.inesnet.ru/magazine/mag_archive/free/2009_03/denisov.htm).
4. Хорст Зиверт. Ваш коэффициент интеллекта / Хорст Зиверт; Пер. с немец. Нолиж. – М., 1997. – 230 с.

Литвин К.В., аспірант, Запорізький національний технічний університет, м. Запоріжжя
Корольков В.В., к.е.н., доцент, Запорізький національний технічний університет,
м. Запоріжжя

ЕКОНОМІКА ЗНАНЬ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Сучасне суспільство знаходиться на початку ХХІ століття, в час утворення нових незалежних держав, швидкої індустріалізації промисловості, а також розвитку науки та інформаційного простору. Це слугує поштовхом до